

koste ganske betydelige Summer — det var anslaaet til 2,375,000 Kr. — og da Afbrydningerne paa den nordre Limfjords-tange vare stærkest paa Kysten lige nede ved Kanalen, har man foreslaaet foreløbig at nøjes med at bygge 13 Høfder paa den sydligste Spids, de 13 sydligste Høfder af de 28. I Henhold hertil blev der af den daværende Minister stillet et Ændringsforslag ved 3die Behandling af Finanslovsforslaget for Finansaaret 1898—99, men da det fremkom paa et saa sent Tidspunkt, vandt det ikke nogen Tilslutning og blev taget tilbage. Saa skete der i 1898 saa stærke Afbrydninger af Kysten længere Nord paa ud for Flade og Ørum Søer, at man frygtede det Tidspunkt vilde være nær, da Havet helt vilde bortskære Landet der og omdanne Søerne til en Bugt af Havet. Det er oplyst af Vestkysthavnekommissionen, at Bortskæringen af Landet i en længere Aarrække har været gennemsnitlig en Strimmel paa 50 Fod aarlig. Det er altsaa, som enhver vil kunne forstaa, ganske betydelige Bortskæringer, der her er Tale om. Paa Grund heraf blev der senere stillet Forslag om Bygning af 12 Høfder, de 12 nordligste af de 28, Høfderne ud for Flade og Ørum Søer samt Agger. Paa den Maade have vi altsaa faaet de 12 af de foreslaaede 28 Høfder, men der mangler fremdeles de sydligste af denne Høfderække, Høfderne paa selve Tangens Sydspids. Nu er det jo klart, at skulle vi fremdeles tænke paa at opretholde Høfdebygningen og hele den Historie, som vi nu en Gang ere komne ind i ude ved Tyborøn Kanal, vil det være meningsløst at nægte den Bevilling, her er Tale om. De fleste ere vistnok klare over, at det er umuligt i Længden at opretholde Høfderne paa den sydligste Spids, naar Landet stadigvæk skæres mere og mere bort paa den nordlige Tange. Allerede nu er Forholdet jo det, at den nordlige Tange gaar en hel Del inden for Kystlinien længere Syd paa. Skal man derfor overhovedet tænke paa at bevare Forholdene oppe ved Tyborønkanalen, sikre Sejlløbet og Tangen, er det paa høje Tid, at man faar bygget de resterende Høfder paa den nordre Tange, og Udvalgets Flertal har derfor ikke ment at ville paatage sig Ansvaret for at nægte denne Bevilling,

men har ment det mest konsekvent nu, da vi have begyndt at bygge efter den Plan, der er foreslaaet af Havnekommissionen, ogsaa at følge den, nu da der kun er Tale om de 1,445,000 Kr., som Forslaget her gaar ud paa, saa kan man jo senere overveje, om det ikke muligvis vil blive for kostbart at opretholde og vedligeholde Høfdebygningen, saaledes som der fra mange Sider næres Frygt for. Naar denne Frygt er kommen saa stærkt frem, er det naturligt nok; vi have jo sørgelige Erfaringer nok i den Retning, men det er stadigvæk paa Sydkysten, og vi have jo set, hvor forskellig Typen af Høfderne er Syd og Nord for Kanalen. Der er jo saa stor Forskel paa Konstruktionen af Høfderne, at det kan være meget rimeligt, at de, man bygger Nord for Kanalen, kunne staa, om ogsaa de Høfder, der først ere byggede, gaa til Grunde. I alt Fald forekommer det Udvalgets Flertal, at det endnu ikke er tilstrækkeligt godtgjort, at hele Høfdebygningen er forfejlet, og derfor maa jeg indstændig bede Tinget om ikke at forkaste denne Bevilling til Høfderne, men vedtage den. Dermed staa vi over for en Slags Afslutning, saa kan der muligvis være Tale om, at vi senere, hvis det viser sig for kostbart, kunne gaa bort derfra, men ere vi endelig komne ind i det, forekommer det os at være et noget uheldigt Tidspunkt at vælge til at gaa bort fra Høfdebygningen. Imidlertid kan det saa maaske overvejes, hvad der skal gøres, hvis vi skulle bort fra det, og hvad der skal træde i Stedet derfor.

Dermed skal jeg forlade Høfdebygningen og afvente, hvad der vil blive fremført fra Mindretallet, som foreslaar Bevillingerne til dem strøgne. Men foruden disse Forslag er der antydnet i Bemærkningerne, som ledsage Lovforslaget, at man i Landbrugsministeriet har under Overvejelse at anskaffe endnu en Redningsdamper af Vestkystens Type. Det er en Foranstaltning, Udvalget er enigt om at anse for ganske nyttig og fornøftig. Det er jo klart, at naar vi kun have den ene Redningsdamper, og der endelig er Nød paa Færde, kan det lige saa godt træffe at være Nord som Syd for Kanalen, og den kan kun gaa een Vej ud. Fiskerne ville da absolut være mere betryggede,